خبر

اعتراض رسمی فدراسیون مصر به نامگذاری دیدار با ایران

فدراسیون فوتبال مصر نامه‌ای رسمی به فیفا ارسال کرده و به‌طور قاطع با هرگونه فعالیت مرتبط با حمایت از همجنس‌گرایی در جریان دیدار تیم ملی مصر مقابل ایران مخالفت کرده است. این مسابقه قرار است در تاریخ ۲۶ ژوئن ۲۰۲۶ (۶ تیر ۱۴۰۵) در شهر سیاتل امریکا و در چهارچوب دور سوم مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ برگزار شود، روزی که در این شهر برنامه‌هایی برای حمایت از جامعه همجنس‌گرایان پیش‌بینی شده است. در نامه‌ای که خطاب به ماتیاس گراف‌سترووم، دبیرکل فیفا، ارسال شده، فدراسیون فوتبال مصر تأکید کرده است که اطلاعاتی دریافت کرده که کمیته محلی برگزارکننده قصد دارد در روز مسابقه برنامه‌هایی مرتبط با حمایت از همجنس‌گرایی اجرا کند. این فدراسیون چنین اقداماتی را کاملاً مردود دانسته و اعلام کرده که این امور با ارزش‌های فرهنگی، دینی و اجتماعی منطقه، بویژه جوامع عربی و اسلامی، در تضاد است.

فدراسیون مصر در ادامه تأکید کرده که با وجود پایبندی فیفا به ایجاد فضایی محترمانه و پذیرای همه تماشاگران، برای حفظ روح اتحاد و صلح ضروری است از انجام فعالیت‌هایی که ممکن است حساسیت‌های فرهنگی و دینی میان هواداران دو کشور مصر و ایران را تحریک کند، جلوگیری شود. این موضوع بویژه با باورهای فرهنگی و دینی هر دو کشور در تضاد کامل است.

فدراسیون مصر در نامه خود، به اصول مندرج در اساسنامه فیفا، بویژه ماده چهارم، استناد کرده که بر بی‌طرفی در مسائل سیاسی و اجتماعی تأکید دارد و مسابقات فیفا نباید به بستری برای ترویج موضوعات حساس یا بحث‌برانگیز سیاسی و اجتماعی تبدیل شوند. همچنین به مقررات انضباطی و آیین‌نامه برگزاری رویدادهای فیفا اشاره شده که بر عاری بودن مسابقات از هرگونه نماد یا فعالیتی که موجب تنش، سوءتفاهم یا نزاع میان هواداران با پیش‌زمینه‌های فرهنگی گوناگون شود، تأکید دارد. فدراسیون مصر همچنین به اصل ثابت فیفا درباره احترام به فرهنگ‌ها و تشویق برگزارکنندگان به رعایت باورها و هویت‌های جوامع مشارکت‌کننده اشاره کرده و خواسته است که برای تضمین برگزاری مسابقه‌ای با تمرکز صرف بر جنبه ورزشی و فضایی سرشار از احترام، هیچ رویداد یا نمایشی مرتبط با حمایت از همجنس‌گرایی در روز مسابقه و داخل ورزشگاه برگزار نشود.

تمجید دوباره رسانه یونانی از عملکرد طارمی

تیم فوتبال المپیاکوس سه‌شنبه ۱۸آذر در هفته ششم توانست به اولین پیروزی خود در فصل جدید لیگ قهرمانان اروپا دست یابد و تیم غیرت را در آلماتی قزاقستان با یک گل شکست دهد تا تعداد امتیازهای خود در جدول مرحله گروهی را به عدد ۵ برساند. مهدی طارمی در این بازی هم برای المپیاکوس درخشید و در حالی که در ترکیب اصلی سرخ و سفیدها قرار نداشت از دقیقه ۶۲ وارد زمین شد و در دقیقه ۷۳ زمینه‌ساز گل پیروزی‌بخش تیمش شد. سایت «fosonline» یونان در گزارشی به بررسی عملکرد بازیکنان المپیاکوس در زمین پرداخت و در رابطه با مهدی طارمی نوشت: مهاجم ایرانی یک بار دیگر از روی نیمکت وارد زمین شد و برای المپیاکوس تأثیرگذار بود. این مهاجم ایرانی یک پاس گل و یک موقعیت خوب را از دست داد و در تمام صحنه‌های خطرناک تیمش نقش داشت. طارمی تاکنون با پیراهن تیم‌های مختلف ۴۴ بازی در لیگ قهرمانان اروپا انجام داده که موفق شده ۱۲ گل و ۱۱ پاس گل به نام خود به ثبت برساند.

رقیب ایران میزبان یک تورنمنت دوستانه

تیم ملی فوتبال نیوزیلند، با لقب «آل وایتس» یا «سراسر سفیدها» پیش از آغاز جام جهانی ۲۰۲۶ دو دیدار دوستانه خانگی برگزار خواهد کرد. نیوزیلند میزبانی نخستین دوره از تورنمنتی دوستانه به نام «فیفا سریز» را بر عهده می‌گیرد که برای اولین بار در خاک این کشور انجام می‌شود. در این رقابت‌ها چهار تیم ملی مقابل هم به میدان می‌روند تا پیش از جام جهانی به صورت جدی محک بخورند. هنوز نام تیم‌هایی که برای حضور در این رقابت‌ها راهی نیوزیلند خواهند شد به طور رسمی اعلام نشده است. سپیدپوشان پیش‌تر در نخستین دوره این مسابقات در سال ۲۰۲۴ شرکت داشتند؛ تورنمنتی که به میزبانی مصر برگزار شد و نیوزیلند در آن با تیم میزبان و تونس دیدار کرد. با توجه به محدودیت‌های سفر و الزامات آماده‌سازی، تمام مسابقات این دوره از فیفا سریز در شهر اوکلند، پایتخت نیوزیلند برگزار می‌شود. با این حال، فدراسیون فوتبال نیوزیلند اعلام کرده در حال بررسی گزینه‌هایی برای برگزاری بازی‌هایی در جزیره جنوبی این کشور است و احتمال دارد دست‌کم یک دیدار در آن منطقه برگزار کند.

تیم‌های جام جهانی از دریچه آمار

ایران پنجمین تیم مسن جام ۲۳

گزارش یک

یک هفته پس از برگزاری مراسم قرعه‌کشی جام جهانی ۲۰۲۶ و مشخص شدن رقبای ایران، به بررسی آماری شرایط تیم‌های حاضر در جام به لحاظ سنی، استفاده از بازیکنان خارج از لیگ و همچنین میزان مسافرت این تیم‌ها در طول جام پرداخته‌ایم. با ذکر این نکته که این آمارها در پایگاه‌های خبری معتبر، بر اساس آخرین لیست تیم‌ها در وقفه بازی‌های ملی ماه نوامبر ۲۰۲۵ استخراج شده و طبیعتاً شرایط لیست تیم‌های حاضر در جام جهانی در طول بازی‌ها با دعوت بازیکنان مختلف از سوی کادر فنی تیم‌های ملی متفاوت خواهد بود.

ایران در جمع تیم‌های مسن!

یکی از نکاتی که در رسانه‌ها طی ماه‌های اخیر به آن اشاره شده بالا بودن میانگین سنی تیم ایران است که بخش بزرگی از آن، آخرین جام جهانی کارنامه خود را تجربه خواهند کرد. بر اساس مقایسه شرایط تیم‌ها در آخرین اردوی ملی، ایران تیم پنجم جام از لحاظ میانگین سنی محسوب می‌شود. میانگین سنی ایران در آخرین اردو بدون حضور جهانبخش و آزمون، ۲۹.۱ بود و تنها پاناما، مراکش، الجزایر و کلمبیا بازیکنان مسن‌تری از ایران دارند. پاناما با میانگین سنی ۲۹.۵، مسن‌ترین تیم جام محسوب می‌شود و در بین تیم‌های آسیایی، ایران پیرترین تیم جام خواهد بود. موضوعی که می‌تواند در جام ملت‌های ۲۰۲۷ برای تیم امیر قلعه‌نویی دردسرساز باشد. اروگوئه که چند بازیکن اصلی خود را در اردوی اخیر به همراه نداشت، با میانگین سنی ۲۳.۶ جوان‌ترین تیم جام است و پس از آن کشورهای غنا، اکوادور، امریکا و نروژ قرار دارند. البته که احتمالاً با توجه به بازگشت برخی ستارگان اصلی برای لیست در جام جهانی، میانگین سنی این تیم‌ها افزایش پیدا کند.

متکی به بازیکنان لیگ داخلی

در حالی که در جام جهانی ۲۰۱۸ و ۲۰۲۲ بخش بزرگی از استخوان‌بندی بازیکنان تیم ملی ایران لژیونر بودند، در این دوره جام جهانی شرایط متفاوت خواهد بود. در فهرست پایانی تیم ملی، تنها ۲۸.۶ درصد از بازیکنان ایران لژیونر بوده‌اند که ایران از این حیث در جمع تیم‌هایی قرار می‌گیرد که به بازیکنان داخلی خود اتکا کرده است. در جام جهانی دو تیم هستند که حتی یک بازیکن از آنها نیز در لیگ‌های خارجی بازی نمی‌کند: قطر و عربستان که تمام ستارگان آنها در لیگ داخلی حضور دارند و طبیعتاً با توجه به قرارداد بالای بازیکنان در این لیگ‌ها، هیچ لژیونری وجود ندارد.

پنج تیم جام یعنی کیپ‌ورد، ساحل عاج، کوراسائو، سنگال و هائیتی نیز تیم‌هایی هستند که با توجه به کیفیت پایین لیگ داخلی خود، حتی یک بازیکن در لیگ داخلی ندارند و تمام بازیکنان فهرست آنها لژیونر هستند. نیوزیلند رقیب نخست ایران، ۸۲.۶ درصد بازیکن لژیونر دارد، بلژیک ۸۳.۳ و مصر ۲۱.۴ بازیکن لژیونر که نشان می‌دهد این تیم نیز مانند ایران، به ستارگان لیگ داخلی خود متکی است.

۱۵۰۰ کیلومتر سفر برای ایران

با گذشت حدود یک هفته از انتشار آمار مربوط به مسافت سفر تیم‌ها در مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶، تصویر دقیق‌تری از سختی یا سهولت قرعه تیم‌ها پیش چشم قرار گرفته است؛ تصویری که نشان می‌دهد «فاصله‌های جابه‌جایی» می‌تواند به‌اندازه نام حریفان، در کیفیت عملکرد تیم‌ها اثرگذار باشد. بر اساس داده‌های منتشرشده، تیم ملی ایران در گروه G شرایط نسبتاً مطلوبی دارد و مجموع سفرهایش در سه بازی فقط به حدود ۱۵۵۳ کیلومتر می‌رسد. این رقم، ایران را در زمره تیم‌هایی قرار می‌دهد که کمترین فشار ناشی از سفر را تجربه می‌کنند. مقایسه این عدد با وضعیت بلژیک، یکی از مدعیان گروه، اختلاف قابل توجهی را نمایان می‌کند؛ بلژیکی‌ها باید بیش از ۳۲۹۷ کیلومتر جابه‌جا شوند، یعنی چیزی بیش از دو برابر ایران. حتی نیوزیلند نیز با حدود ۱۷۴۴ کیلومتر، مسیر سخت‌تری نسبت به شاگردان امیر قلعه‌نویی خواهد داشت.

در قیاس کلی با سایر تیم‌ها، ایران در محدوده تیم‌هایی چون فرانسه، سنگال، نروژ و پاناما قرار می‌گیرد؛ تیم‌هایی که مجموع سفرشان زیر ۶۰۰ کیلومتر است یا تنها کمی از ایران بیشتر جابه‌جا می‌شوند. در نقطه مقابل، تیم‌هایی نظیر الجزایر، برنده پلی‌آف یوفا A و برنده پلی‌آف یوفا D مسافت‌های فرسایشی ۴۵۰۰ تا ۵۰۰۰ کیلومتر را پیش رو دارند. کم‌مسافت‌ترین تیم جام اما مصر است؛ همگروهی ایران که تنها ۳۸۳ کیلومتر سفر خواهد کرد، یعنی تقریباً یک‌پنجم ایران. با توجه به اینکه سومین بازی تیم ملی برابر مصر برگزار می‌شود، ممکن است اختلاف میزان سفر در آن مقطع خود را نشان بدهد. با این حال، ایران دو بازی نخست خود را بدون نیاز به پرواز پشت سر می‌گذارد و از این نظر با کمترین خستگی وارد هفته پایانی مرحله گروهی خواهد شد.

شایعات رسانه‌ها تا چه حد واقعیت دارد؟

طارمی به جام جهانی می‌رود

تیم ملی فوتبال ایران در حالی خود را برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ آماده می‌کند که مسأله صدور ویزای امریکا به یکی از چالش‌های اصلی مسیر آماده‌سازی تبدیل شده است. مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال، اخیراً تأیید کرده که احتمال دارد برخی اعضای تیم ملی - از کادر فنی و مدیریتی گرفته تا چند بازیکن - با مشکل دریافت ویزا مواجه شوند. او حتی گفته فدراسیون ناچار است برای برخی نفرات جایگزین‌هایی احتمالی را در نظر بگیرد تا در صورت عدم صدور ویزا، تیم دچار کمبود نیرو نشود. این نگرانی‌ها در حالی مطرح شده که مقام‌های امریکایی پیش‌تر تأکید کرده بودند برای حضور ورزشکاران در رقابت‌های جهانی از جمله جام جهانی فوتبال و بازی‌های المپیک محدودیتی ایجاد نخواهند کرد. با این حال، سختگیری‌های مشخص دولت امریکا درباره محل خدمت سربازی اتباع ایرانی، نگرانی‌ها را دوباره جدی کرده است؛ موضوعی که نمونه‌اش در پرونده سعید الهویی، مربی تیم ملی، دیده شد. الهویی به دلیل همین مسأله نتوانست در مراسم قرعه‌کشی جام جهانی حاضر شود و ویزای او صادر نشد.

پس از انتشار اظهارات تاج، موجی از گمانه‌زنی‌ها درباره فهرست بازیکنانی که ممکن است برای دریافت ویزا با مشکل روبه‌رو شوند شکل گرفت؛ فهرستی که نام مهدی طارمی، ستاره و کاپیتان تیم ملی، بیشتر از همه در آن دیده می‌شد. در فضای مجازی تصاویری از محل خدمت سربازی طارمی دوباره دست به دست شد و شایعه‌ای داغ شکل گرفت مبنی بر اینکه او ممکن است یکی از غایبان بزرگ تیم ملی در جام جهانی باشد؛ شایعه‌ای که با استناد به مشکل مشابه الهویی، گسترش بیشتری پیدا کرد.

با این حال این ادعا پایه و اساس درستی ندارد. بر خلاف شایعات، مهدی طارمی چند ماه پیش ویزای امریکا را دریافت کرده و از این بابت هیچ مشکلی برای همراهی تیم ملی در جام جهانی نخواهد داشت. او زمانی که هنوز در اینتر حضور داشت و باشگاه ایتالیایی قصد سفر به امریکا برای جام جهانی باشگاه‌ها را داشت، همراه با سایر اعضای تیم درخواست ویزا داد و مانند بقیه بازیکنان اینتر، ویزایش نیز صادر شد. تنها دلیل حضور نیافتن طارمی در آن سفر، بسته شدن حریم هوایی ایران در جریان جنگ ۱۲روزه بود؛ نه مشکل ویزا. از آنجا که قانون مربوط به حساسیت روی محل خدمت سربازی، مدت‌ها پیش از این ماجرا وضع شده بود، صدور ویزا برای طارمی در همان زمان نشان می‌دهد او از این نظر مشکلی ندارد و نامش در فهرست نفرات پرخطر قرار نمی‌گیرد. حتی صدور ویزا در شرایط پرتنش حمله متجاوزانه رژیم صهیونیستی به ایران که با مشارکت نیروهای امریکایی همراه بود نشان می‌دهد محدودیتی متوجه این بازیکن نبوده است.

بنابراین شایعات، عدم حضور مهدی طارمی در ترکیب تیم ملی برای جام جهانی ۲۰۲۶ اعتبار چندانی ندارد و بهترین گلزن ایران در تاریخ جام جهانی فوتبال، به احتمال قوی و در صورت رخ ندادن اتفاقی عجیب، سومین جام جهانی خود را تجربه خواهد کرد.

آغاز دوباره اردوهای تیم ملی جوانان با عبدی

ولی حالا چرا؟

در هفته‌ای که تمام اخبار و اطلاعات پیرامون فدراسیون فوتبال به طور ویژه‌ای مختص رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶ و قرعه‌کشی این مسابقات بود، فدراسیون فوتبال اعلام کرد که هدایت تیم ملی زیر۲۰ سال ایران بار دیگر به حسین عبدی سپرده شده است. حسین عبدی که در تیم ملی نوجوانان ایران موفق به صعود به جام جهانی ۲۰۲۳ و رقم زدن یک پیروزی تاریخی مقابل برزیل در مرحله گروهی این بازی‌ها شده بود، با همان تیم به رده زیر۲۰ سال نیز رفت و ماه اسفند سال گذشته، در بازی‌های جام ملت‌های زیر ۲۰ سال آسیا نیز شرکت کرد. بازی‌هایی که در مرحله گروهی با سه پیروزی مقتدرانه برای تیم جوانان ایران همراه بود اما بدشانسی و برخورد به ژاپن در مرحله یک‌چهارم نهایی و شکست مقابل سامورایی‌ها در ضربات پنالتی، شانس حضور تیم ملی زیر ۲۰ سال ایران در بازی‌های جام جهانی شیلی را از یک نسل جوان در فوتبال ایران گرفت.

از آن زمان تا به امروز یعنی در یک بازه زمانی ۹ ماهه، هیچ خبری از تشکیل تیم ملی جوانان ایران نبود؛ اتفاقی که در بازه زمانی دو ساله برای تیم امید کشورمان نیز رخ داده بود و در فاصله بین بازی‌های آسیایی هانگژو تا دیدارهای مقدماتی جام ملت‌ها، هیچ‌گونه تمرینی برای تیم امید در نظر گرفته نشد. از زمانی که تیم ملی جوانان تشکیل نشده، دو تیم متفاوت زیر ۱۷ سال ایران در صعود به جام جهانی ناکام بوده‌اند و بنابراین حسین عبدی، کار دشواری برای ساخت یک نسل قدرتمند در تیم ملی جوانان دارد چرا که ترکیب دو تیم ملی نوجوانان اخیر، دو ترکیب متفاوت و ناکام بوده است و شاید خود عبدی تصمیم به استعدادیابی مجدد برای این رده سنی بگیرد.

حسین عبدی در نخستین مرحله، ۲۹ بازیکن را برای اردوی تیم ملی جوانان دعوت کرد و در ادامه، ۲۵ بازیکن دیگر نیز به این فهرست اضافه شدند و قرار است عبدی با بررسی کلی شرایط بازیکنان حاضر در چند اردوی آینده، به فهرست نهایی بازیکنان تیم ملی جوانان ایران دست پیدا کند. حالا باید دید که عبدی تا چه اندازه از بازیکنان حاضر در فهرست تیم ناکام عباس چمنیان و ارمغان احمدی استفاده می‌کند. تیم ملی جوانان باید سال آینده در بازی‌های مقدماتی جام ملت‌های زیر ۲۰ سال آسیا به میزبانی چین به میدان برود. بازی‌هایی که در فروردین ماه سال ۱۴۰۶ در چین برگزار خواهد شد و باید امیدوار باشیم که تأخیر در تشکیل این تیم و آغاز روند اردویی تیم ملی جوانان ایران، مانند تیم ملی نوجوانان منجر به ناکامی در رقابت‌های آسیایی نشود. باید دید که این تأخیر در تشکیل تیم زیر۲۰ سال ایران، تا چه اندازه به بازیکنان حاضر در این رده سنی آسیب خواهد زد.

لزوم تجدید نظر فوری در یک تصمیم کهنه

درهای ورزشگاه پاس را به روی تماشاگران باز کنید

سوژه

حمیدرضا عرب
روزنامه‌نگار

قرار بود دیدار پیکان و پرسپولیس در ورزشگاه شهید دستگردی که برای بسیاری همچنان با نام قدیمی «پاس تهران» شناخته می‌شود بدون حضور حتی یک تماشاگر برگزار شود؛ تصمیمی که از ابتدا با پرسش‌های فراوانی همراه بود. اما درهرحال حدود ۲۰۰ نفر از تماشاگران در ورزشگاه حضور داشتند؛ تماشاگرانی که مشخص بود انتخاب‌شدگان خاص هستند و ارتباطی با هواداران عادی دو تیم ندارند. همین اتفاق نگاه‌ها را مستقیماً به سمت برگزارکنندگان مسابقه و نیروهای مسئول در ورزشگاه برد؛ اینکه چگونه در شرایطی که بازی رسماً بدون تماشاگر اعلام شده بود، گروهی خاص اجازه ورود یافتند و عملاً قانون برگزاری بدون حضور تماشاگر نقض شد.

اما حقیقتاً برای آنها که طرفدار جذابیت فوتبال هستند حضور تماشاگران یک نکته مثبت بود ولو اینکه قانون هم زیر پا گذاشته شد چرا که فوتبال بدون حضور تماشاگر عملاً جذابیت ندارد. به‌ویژه زمانی که پای تیم‌های بزرگ و پرهوادار تهرانی مانند پرسپولیس و استقلال در میان باشد، فقدان تماشاگر به نوعی اقدامی در جهت بی‌روح کردن مسابقه است.

اساساً این سؤال در جریان برگزاری این بازی مطرح بود که چرا تصمیم‌گیران همچنان اجازه نمی‌دهند تماشاگران به ورزشگاه دستگردی وارد شوند؟ آیا واقعاً قرار گرفتن این ورزشگاه در مرکز شهر، دلیل منطقی و قابل قبولی برای بسته ماندن درهای آن است؟

تجربه سال‌های نه‌چندان دور نشان می‌دهد چنین نیست. سال‌ها پیش، همین ورزشگاه میزبان بازی‌های پرتماشاگر تیم پاس تهران بود و حتی در دوره‌هایی استقلال و پرسپولیس نیز در آن به میدان رفتند. حضور پنج هزار تماشاگر در ورزشگاه امری معمول بود و در عین حال هیچ اتفاق خارج از کنترلی نیز رخ نمی‌داد؛ بنابراین پرسش اساسی این است که مشکل امروز کجاست؟ آیا شرایط امنیتی نسبت به گذشته دشوارتر شده است؟ یا آنکه ساده‌ترین راه یعنی «بستن درها» ترجیح داده می‌شود تا کمترین مسئولیت متوجه برگزارکنندگان باشد؟ اگرچه شاید ملاحظاتی وجود داشته باشد، اما واقعیت این است که با ارزیابی‌های جدید و برنامه‌ریزی اصولی می‌توان دوباره امکان حضور تماشاگران را فراهم کرد.

ورزشگاه دستگردی، برخلاف بسیاری از ورزشگاه‌های فرسوده کشور، ارزش عملیاتی بالایی دارد: هم از نظر کیفیت زمین، هم از نظر ساختار، هم سهولت دسترسی. چنین ظرفیتی نباید نادیده گرفته شود. می‌توان با اعمال محدودیت‌های منطقی -مانند حضور کنترل‌شده تعداد مشخصی از تماشاگران یا تعیین بخش‌های خاص برای هواداران تیم‌های بزرگ- به‌تدریج این ورزشگاه را به چرخه اصلی فوتبال تهران برگرداند.

آنچه مسلم است این تصمیم نیازمند تجدیدنظر فوری است. ورزشگاه پاس بخشی از خاطرات فوتبالی چند نسل از مردم تهران است؛ جایی که همواره با شور، هیجان و رقابت‌های جذاب شناخته می‌شد. محروم کردن این ورزشگاه از حضور تماشاگران، محروم کردن فوتبال تهران از یکی از ظرفیت‌های مهمش است.

اگر تصمیم‌گیران کمی نگاه خود را به‌روز کنند، می‌توان امید داشت که دستگردی یا همان ورزشگاه پاس دوباره پر از هیاهوی هواداران شود و فوتبال تهران از این فضای فراموش‌شده دوباره نیرو بگیرد. این یک مطالبه منطقی، قابل تحقق و در نهایت به سود فوتبال ایران است.